

ROZPIEŚCIĆ (4) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w roz- oraz pieścić się).

[*inf* rozpieścić.] ◇ *fut* 3 sg rozpieści (3). ◇ *praet* 3 sg f rozpieściła (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Uczynić kogoś słabym i nieodpornym przez nadużywanie przyjemności, wydelikacj; mollem reddere deliciis Cn [kogo] (4): Abowiem my gdy nam Pan mało pofolguie á rospieści nas w fortunach náfzych/ nie vmiemy iedno piłkác *RejZwierc* 262.

Przen (3): Bo kogo iuż więc náfzbyt fortuná rospieści/ Iuż więc tám płocho w głowie iuż trwogá bez wieści. *RejWiz* 6v, 5v; Abowiem ci piefzczószkowie co ie forthuná opánowáá á co ie rospieściá nigdy nie máią nic pewnego áni nic gruntownego około fiebie/ á nápoły s pósmiechem o káfzđá fie rzecz pokufzáią. *RejZwierc* 144; [Acz fwa wola przekłéta ták nas rospieściá/ Zefmy tey fwey zacności váfzčerbili síłá. *PaprGniazdo* A4].

Formacje współrdzenne cf PIEŚCIĆ.

Cf **ROZPIESZCZONY**

RS